

Émile Zola

Břicho Paříže

vydáno v roce 1969 nakladatelství ODEON
68.000 výtisků

Román Břicho Paříže vyšel roku 1873, a jak naznačuje titul, odehrává se jeho děj v Paříži, v její velké tržnici - v Halles, jak říkají Pařížané. Zola se zabýval myšlenkou napsat něco o pařížské tržnici již dávno. Tržnice vábila jeho pozornost. Obrovské haly tržnice se rozprostíraly na ploše několika domovních bloků. Tento kolos denně polykal desítky vozů zeleniny, ovoce, masa, drůbeže, ryb, sýrů a květin. Zola navštěvoval tržnici denně po dlouhou dobu a dělal si pečlivě poznámky o všem, co viděl, slyšel a cítil. Znal její život v každou hodinu denní i noční, za každého počasí, všiml si každé podrobnosti. Jednou zde strávil celou noc, aby byl svědkem příjezdu vozů s potravinami a všeho nočního a ranního shonu.

Do prostředí tržnice a jejího okolí je zasazen příběh Florenta, bývalého psance, který uprchl z galejí. Vrátil se do Paříže s tajně žil u svého zbohatlého bratra uzenáře Quenua. Stal se inspektorem v pavilonu ryb v pařížské tržnici.

Figurky románu jsou rozděleny na "Tlustochy" a "Hubené", kteří spolu bojují. Jde o zápas hladu se sytostí, v němž "Tlustoši" zvítězí nad "Hubenými", bohatí nad chudými. "Tlustochům" se podařilo Florenta z tržnice vyštvat. Udali ho na policii anonymními dopisy, takže byl zatčen a znovu poslán na galeje.

Když Zola práci dokončil, neměl žádný z tehdejších literárních časopisů o román zájem. Rovněž knižní vydání bylo neúspěšné. V několika časopisech se objevilo několik řádek o knize. V nich pak převládala slova jako "nezdravý, přehnaný, morbidní", a nikdo nepostřehl básnickou fantazii.

Kniha se mi líbila. Vylíčení lidských charakterů nemá dobové omezení, příběh by mohl být zasazen i do dnešní doby.. Kniha udivuje také bohatstvím výrazů. Zola byl mistrem malebného líčení scénérií.